Vlaams Parlement

1932 (2018-2019) – Nr. 1
ingediend op 25 maart 2019 (2018-2019)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Renaat Landuyt

betreffende de uitbouw van een Vlaams justitiebeleid

verzendcode: FIN

1. Doel van de conceptnota

Met deze conceptnota vraagt de indiener aan de Vlaamse Regering werk te maken van een volwaardig beleidsdomein Justitie, zodat een Vlaams justitiebeleid gestalte kan krijgen. Vlaanderen heeft immers verschillende bevoegdheden op het vlak van justitie, maar het versnippert die bevoegdheden systematisch in plaats van ze te groeperen. Toch kunnen die bevoegdheden beter samengebracht worden, om op die manier aan een echt Vlaams justitiebeleid gestalte te kunnen geven. Vlaanderen moet meer doen dan vergunningen afleveren en zorgtrajecten uitstippelen. Vlaanderen moet een regio of deelstaat met rechten en vrijheden worden. Om dat te verwezenlijken beschikt Vlaanderen al over voldoende bevoegdheden.

2. Context en situering

"En zoals u weet, ben ik niet alleen minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, zoals mijn officiele titel luidt. Ik ben ook Vlaams minister van Justitie – en wel de eerste Vlaamse minister van Justitie in de nog jonge geschiedenis van onze deelstaat –, al staat dat niet in de titel die ik draag." Zo formuleerde de minister-president het terecht in zijn speech naar aanleiding van 200 jaar faculteit Rechtsgeleerdheid UGent op 13 mei 2017.

Daarmee sloot hij zich aan bij de opmerking die de indiener van deze conceptnota zelf heeft gemaakt in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting op 11 juni 2015, naar aanleiding van een vraag over de gevolgen van het justitieplan van minister Koen Geens voor de werklast in de Vlaamse instellingen. De idee van een Vlaamse minister van Justitie is niet nieuw: de indiener van deze conceptnota heeft de idee al geopperd in zijn boek 'Een Vlaams Gerecht. Nieuw beleid vergt andere wetten' (Renaat Landuyt, Van Halewijck, 2004).

In zijn boek 'Een Vlaams Gerecht. Nieuw beleid vergt andere wetten' verdedigde de indiener eerder al de stelling dat de Vlaamse bevoegdheden voor justitie gegroepeerd moeten worden om een justitiebeleid ook op Vlaams niveau gestalte te geven. Net als voor tewerkstelling of binnenlandse zaken waren er al jaren bevoegdheden die gegroepeerd konden worden. Het is op dat vlak symbolisch dat er zowel op Belgisch niveau als op Vlaams niveau al jaren sprake is van een minister van Werk en een minister van Binnenlandse Zaken of van Binnenlands Bestuur, zonder dat de bevoegdheden voor werk of binnenlandse zaken exclusief waren. Vlaanderen is niet exclusief bevoegd voor werkgelegenheid en toch bestaat er zoiets als een beleidsdomein Werk, inclusief een minister van Werk. Het is onbegrijpelijk dat die redenering niet wordt gevolgd als het over justitie gaat.

Dat de beperkte bevoegdheden voor justitie niet worden gegroepeerd, is niet onschuldig. Daardoor wordt op Vlaams niveau niet de juiste aandacht besteed aan de principes van onafhankelijkheid bij geschillenbeslechting of bij de organisatie van inspectie en vervolging. Evenmin wordt er vertrokken vanuit de rechten van mensen, maar is het vertrekpunt altijd vergunningen en zorgtrajecten.

Nieuwe bevoegdheden sinds de zesde staatshervorming

De zesde staatshervorming maakt de noodzaak om de justitiële bevoegdheden te groeperen nog belangrijker. Enerzijds krijgt de Vlaamse Gemeenschap een zekere mate van bevoegdheid over het vervolgingsbeleid. Anderzijds wordt de gemeenschap ook in zekere mate bevoegd voor strafuitvoering en juridische eerstelijnsbijstand.

Naast de eerdere bevoegdheden voor het bepalen van strafmaatregelen, de controle en inspectie van eigen materie, en het bepalen van de bevoegde rechtsmacht

met betrekking tot de eigen materie, wordt de Vlaamse Gemeenschap op het vlak van justitie ook bevoegd voor het vervolgingsbeleid, het jeugdsanctierecht, de juridische eerstelijnsbijstand en strafuitvoering via de justitiehuizen, waaronder alle zogenaamde alternatieve straffen, bijvoorbeeld het elektronisch toezicht.

Bovendien beschikt nu niet alleen de minister van Justitie, maar ook een regionale minister over een positief injunctierecht. De regio of de deelstaat kan nu eindelijk ook beslissen wat voor het strafrechtelijk beleid binnen de eigen bevoegdheid belangrijk is. Deelstaten kunnen nu beter de vervolging bevelen in aangelegenheden die onder hun bevoegdheid vallen. Dat was vroeger niet het geval: het is met de zesde staatshervorming eindelijk mogelijk gemaakt. Regionale ministers beschikten tot voor kort niet over een positief injunctierecht en ze waren formeel beschouwd evenmin betrokken bij de vaststelling van het strafrechtelijk beleid. Dat veroorzaakte vaak frustratie, bijvoorbeeld toen het College van Procureurs-Generaal in 2013 zei dat domiciliefraude in sociale huisvesting geen prioriteit was.

Begin 2017 heeft de Vlaamse Regering haar gedragslijn voor positief injunctierecht vastgelegd. In de nota over de implementatie van het positief injunctierecht en de prioriteitennota over strafrechtelijke vervolging verduidelijkt de regering in welke gevallen ze de inzet van het positief injunctierecht overweegt en bepaalt ze de prioriteiten met betrekking tot strafvervolging.

Zo moet het gaan om de vervolging van een misdrijf die voor de Vlaamse Regering prioritair is, en moet het zeker of toch zeer waarschijnlijk zijn dat het parket zelf geen initiatief zal nemen. Er zijn talrijke voorbeelden waarvan bekend is dat het parket het niet prioritair acht om te vervolgen: de meest recente voorbeelden zijn illegale kunsthandel, kunstroof of asbestmisdrijven.

Het mag duidelijk zijn dat kernopdrachten voor het justitiebeleid in handen zijn gekomen van de deelstaten, in casu Vlaanderen, maar Vlaanderen beschikt niet over een ministerie van Justitie. Vlaanderen verwaarloost haar justitiële bevoegdheden en daardoor ook de principes van een rechtstaat.

3. De noodzaak

Het groeperen van alle bevoegdheden voor het justitiebeleid is belangrijk om de basisprincipes van de rechtsstaat te vrijwaren. De minister-president stelde het ook vast in zijn speech aan de faculteit Rechtsgeleerdheid in Gent: Vlaanderen heeft een aardig pakket justitiële bevoegdheden, maar dat pakket is momenteel verspreid over diverse administraties en ministers. Die taken centraliseren bij één Vlaams Ministerie van Justitie zou de zaken vlotter doen verlopen.

Vlaanderen is bevoegd voor de juridische eerstelijnsbijstand of de eerstelijnsrechtsbijstand. Vlaanderen moet zijn bewoners leren welke rechten ze hebben. Het is dus tijd dat Vlaanderen ook redeneert in termen van rechten en vrijheden, in plaats van in termen van vergunningen en zorg.

Vlaanderen, in bijzonder de minister-president als het lid dat de regering heeft aangewezen om het positief injunctierecht te hanteren, is bevoegd voor de strafvervolging. Vlaanderen moet er dus zelf voor zorgen dat misdrijven die omschreven worden in decreten, even belangrijk geacht worden als misdrijven die omschreven worden in Belgische wetten. Het is dus tijd dat Vlaanderen ook redeneert in termen van justitiële vervolging in plaats van administratieve vervolging. Het is tijd dat bij de handhaving van zijn regels Vlaanderen ook de autonome justitiële principes van onafhankelijkheid en rechten van de mens respecteert zonder ze te beknotten omwille van het sectoriële beleidsdoel.

Vlaanderen is bevoegd voor de uitvoering van andere straffen dan gevangenisstraffen en boetes. Het komt dan ook toe aan Vlaanderen om een onderscheid te maken tussen een strafuitvoeringsbeleid enerzijds, en een welzijnsbeleid anderzijds. Nu worden die twee over dezelfde kam geschoren.

Versnippering

Nu zijn er in tal van beleidsterreinen aspecten van justitie. Het valt te betreuren dat Vlaanderen geen gebruik heeft gemaakt van de uitvoering van de zesde staatshervorming om een echt justitiebeleid op te starten. Zo is er enerzijds de minister van Welzijn, die de justitiehuizen en de juridische eerstelijnsbijstand uitbouwt onder de koepel van Welzijn (zie voorstel van decreet houdende de justitiehuizen en de juridische eerstelijnsbijstand, goedgekeurd in de Commissie voor Welzijn op 19 maart 2019 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2018-19, nr. 1438/1-9)) en is er anderzijds de minister-president, die de vervolging administratief uitbouwt zonder aan zijn bevoegdheid inzake justitiële vervolging gestalte te geven (zie kaderdecreet betreffende de bestuurlijke handhaving, goedgekeurd in het Vlaams Parlement op 13 maart 2019 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2018-19, nr. 1825/1)).

Het genoemde kaderdecreet is overigens een mooi voorbeeld van de manier waarop een parallel justitieapparaat wordt uitgebouwd met minder garanties voor de rechten van verdediging en onafhankelijkheid. Eén citaat uit de toelichting beschrijft de uitdaging waar Vlaanderen voor staat: "Algemene rechtsbeginselen zoals het onpartijdigheidsbeginsel moeten weliswaar ook in een bestuurlijke omgeving worden toegepast, maar enkel in zoverre zulks verenigbaar is met de eigen aard, inzonderheid met de structuur, van het actief bestuur." Zo'n opmerking is maar mogelijk in de mate dat de doelstelling van het beleidsdomein belangrijker wordt geacht dan de rechtsbescherming die iedere rechtsstaat zou moeten nastreven.

Bij de laatste staatshervorming hebben de deelstaatregeringen dus tal van elementen en bevoegdheden verworven die federaal bij het Ministerie van Justitie behoorden. Het gaat om "bevoegdheden in de justitiële sfeer", om in termen van de speechschrijver van de minister-president te blijven.

Alleen al het bundelen van die taken en bevoegdheden zou een grote stap voorwaarts zijn naar een eigen rechtstaat op Vlaams niveau. Een minister van Werk heeft ook geen volledige bevoegdheid op Vlaams niveau, maar toch bestaat die minister. Een minister van Binnenlandse Zaken heeft ook geen volledige bevoegdheid, maar toch bestaat die minister. Die ministers bestaan niet onder, maar naast de Belgische minister van Werk of Binnenlandse zaken. Naast de federale minister van Justitie is er dus ruimte voor een Vlaamse minister van Justitie en voor een Vlaams beleidsdomein Justitie (of een beleidsdomein Rechten en Vrijheden).

4. Beleidsvoorstel

4.a. Beleidsdomein

De Vlaamse overheid bestaat uit verschillende overheidsdiensten, die gegroepeerd worden in elf beleidsdomeinen. Binnen elk beleidsdomein is er een departement en zijn er verschillende agentschappen.

Deze conceptnota stelt voor om een twaalfde beleidsdomein op te richten: het beleidsdomein Justitie. Het mag ook beleidsdomein Rechten en Vrijheden genoemd worden. Die benaming drukt nog duidelijker de doelstelling van het beleidsdomein uit.

Binnen dat beleidsdomein is er een departement en zijn er verschillende agentschappen.

Het departement zorgt voor de beleidsvoorbereiding en de beleidsondersteuning. Het werkt onder het directe gezag en onder de verantwoordelijkheid van de minister. Een minister van Justitie zou nog meer de wil benadrukken om een echt Vlaams justitiebeleid te voeren.

4.a.1. Departement Justitie

Het nieuwe Departement Justitie krijgt de volgende taken:
– de beleidsvoorbereiding, het aansturen van de beleidsuitvoering, monitoring en voortgang, en toezicht, controle en beleidsevaluatie. Kortom: de beleidsontwikkeling en -voorbereiding van het Vlaams justitiebeleid (op lange termijn) en het opstellen van één gedragen langetermijnvisie op een Vlaamse rechtsstaat;
– de juridische ondersteuning van de decreetgeving in het algemeen, en zorgen voor minder regeldruk en betere wetskwaliteit (die taak behoort nu bij het Departement Kanselarij en Bestuur) in het bijzonder;
– de evaluatie van de Vlaamse regelgeving;
– de coördinatie van de Vlaamse regelgeving en de afstemming op elkaar van de decreten van de verschillende beleidsdomeinen;
– de adviesverlening aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement over de kwaliteit van de regelgeving;
– het delen van expertise over wetgevingstechniek en -evaluatie;
– de coördinatie en het onderbouwen van het inspectie-, handhavings- en vervolgingsbeleid, naar analogie van het huidige projectteam Coördinatie Vlaams Handhavingsbeleid (CVH) en de ambtelijke werkgroep Coördinatie Vlaams Vervolgingsbeleid;
– de coördinatie van en medewerking aan het Europese antifraudebeleid;
– de coördinatie en voorbereiding van nationale en internationale samenwerking op het vlak van justitie, vervolging, politie en inspectie;
– de voorbereiding van het beleid van de Vlaamse minister van Justitie, en de evaluatie en ondersteuning van de minister bij het aansturen en opvolgen van de beleidsuitvoering door de agentschappen;
– de voortgangscontrole op het jeugddelinquentiebeleid;
– de voortgangsbewaking van het beleid op het vlak van controle, inspectie, handhaving en vervolging.

4.a.2. Afdelingen van het Departement Justitie

4.a.2.a. De afdeling Justitiehuizen

De afdeling Justitiehuizen valt niet onder het departement van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, maar wordt een afdeling van het Departement Justitie.

De afdeling Justitiehuizen wordt belast met de volgende taken:
– de justitiële begeleiding en het toezicht van daders, in opdracht van de gerechtelijke en/of administratieve overheden, en gericht op het voorkomen van recidive;
– het onthaal, het informeren, het bijstaan en het doorverwijzen van slachtoffers van strafbare feiten in het kader van een gerechtelijke procedure;
– het informeren en eventueel doorverwijzen van burgers die betrokken zijn in een conflict of geconfronteerd worden met een gerechtelijke procedure;
– het verstrekken van informatie aan de gerechtelijke en/of administratieve overheden met het oog op hun besluitvorming;
– het ondersteunen van een coherent beleid met betrekking tot alternatieve wijzen van conflicthantering en bestraffing;
– het uitvoeren en volgen van justitiabelen onder elektronisch toezicht (Vlaams Centrum Elektronisch Toezicht);

– het beleidsvoorbereidende werk, gericht op een coherente uitvoering van de opdrachten van de justitiehuizen;
– het overleg en de samenwerking met de andere gemeenschappen, de federale overheid en de magistratuur met betrekking tot het beleid en de uitvoering van de opdrachten;
– het uitbouwen, installeren, faciliteren en in stand houden van sectoroverschrijdende samenwerkingsverbanden en netwerken op het kruispunt van justitie, politie, welzijn en zorg.

4.a.2.b. De afdeling Inspecties

De afdeling Vlaamse Sociale Inspectie (nu een afdeling van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie), de afdeling Milieu-inspectie (beleidsdomein Omgeving) en de afdeling Handhaving (beleidsdomein Omgeving) worden samengebracht.

De Vlaamse Sociale Inspectie controleert het juiste gebruik van de subsidies en steun die het agentschap toekent in het kader van het werkgelegenheidsbeleid en de sociale economie. Daarnaast controleert ze het bezit van de juiste arbeidskaarten voor migranten die voor Vlaamse werkgevers werken en controleert ze of de voorwaarden vervuld zijn voor de bureaus voor arbeidsbemiddeling die het agentschap heeft erkend. De inspecteurs van de afdeling stellen pv's van waarschuwing op, bepalen de termijnen waarbinnen verplichtingen moeten worden nagekomen, verbaliseren en spelen gegevens door aan het parket.

De Milieu-inspectie heeft de volgende taken:
– ze handhaaft de wetgeving op de milieuhygiëne en houdt daarvoor toezicht op de grote, potentieel milieubelastende bedrijven (hinderlijke inrichtingen van klasse 1);
– ze neemt de nodige maatregelen om de naleving van de wetgeving af te dwingen (pv's, onderrichtingen tot sanering, administratieve rechtshandelingen, administratieve boetes) en stelt bestuursmaatregelen voor aan de vergunningsverlener;
– ze houdt toezicht op de naleving van aanverwante milieuregelgeving, zoals het Materialendecreet, het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie van zware ongevallen (Seveso), en Europese verordeningen over onder meer de overbrenging van afvalstoffen, REACH (Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals), dierlijke bijproducten die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn;
– ze houdt toezicht op zwarerisicobedrijven (Seveso-bedrijven);
– ze stimuleert de gemeenten bij hun handhavingsbevoegdheid voor de minder potentieel vervuilende bedrijven (hinderlijke inrichtingen van klasse 2 en 3);
– ze adviseert de Vlaamse minister van Omgeving over de handhaafbaarheid en de uitvoerbaarheid van de wetgeving.

De afdeling Handhaving van het beleidsdomein Omgeving wordt omgevormd tot een inspectie die strafrechtelijk en administratief optreedt tegen bouwovertredingen en overtredingen tegen onroerend erfgoed (bijvoorbeeld het bouwen of verbouwen zonder bouwvergunning, het wijzigen van reliëf zonder vergunning, het ontsieren of verwaarlozen van een monument). De overige bevoegdheden van die afdeling gaan naar het departement van het nieuwe beleidsdomein Justitie, meer bepaald de coördinatie van de bestuurlijke handhaving, inclusief de bestuurlijke beboeting op alle beleidsterreinen. Tot in de tekst van het nieuwe kaderdecreet over de bestuurlijke handhaving blijft die bevoegdheid gespreid over de verschillende beleidsterreinen. Zie immers als voorbeeld deze afdeling Handhaving in het terrein van de milieuhandhaving, de omgevingsvergunningen en onroerend erfgoed.

4.a.3. Verzelfstandigde agentschappen

Een agentschap is voornamelijk verantwoordelijk voor beleidsuitvoerende taken en heeft een grotere mate van autonomie. Daarom wordt in sommige gevallen ook over 'verzelfstandigde' agentschappen gesproken.

De Dienst van de Bestuursrechtscolleges (DBRC), die nu ressorteert onder het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur, wordt ondergebracht onder het beleidsdomein Justitie. De DBRC zorgt voor de administratieve en inhoudelijke ondersteuning van het Milieuhandhavingscollege, de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad voor Verkiezingsbetwistingen.

Audit Vlaanderen wordt uit het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur gehaald en ondergebracht in het beleidsdomein Justitie. Audit Vlaanderen heeft immers als opdracht het interne controlesysteem van de Vlaamse administratie en van de lokale besturen te evalueren en aanbevelingen daarover te formuleren. Bij het evalueren van de interne controle is de focus immers het beoordelen van het bereiken van de doelstellingen, het naleven van wetgeving en procedures, de beschikbaarheid van betrouwbare financiële en beheersinformatie, het efficiënt en economisch gebruik van middelen, de bescherming van activa en het voorkomen van fraude.

Er mag niet worden vergeten dat Audit Vlaanderen op eigen initiatief of op verzoek van derden ook forensische opdrachten kan uitvoeren bij de entiteiten waarvoor dat agentschap bevoegd is. Op verzoek van de minister-president of van de Vlaamse Regering kunnen ook forensische opdrachten uitgevoerd worden bij het kabinet van een lid van de Vlaamse Regering.

Ook het Agentschap Integratie en Inburgering past beter bij het nieuwe beleidsdomein Justitie dan bij het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur. Het Agentschap Integratie en Inburgering vervult immers de volgende opdrachten:
– advies en begeleiding geven aan burgers via inburgeringstrajecten en via een trajectmatig vormings- en begeleidingsaanbod, met het oog op evenredige participatie van personen van vreemde herkomst;
– de toegankelijkheid van voorzieningen voor personen van vreemde herkomst verhogen via taalbeleid en taalpromotie, integratiewerk, juridische adviesverlening en de dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen;
– bijdragen tot het maatschappelijke draagvlak voor het samenleven in diversiteit;
– advies en ondersteuning geven met het oog op een inclusief en gecoördineerd integratiebeleid.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering (HRH) kan beter ook ressorteren onder het beleidsdomein Justitie in plaats van onder het beleidsdomein Omgeving. De HRH is immers bevoegd voor het handhavingsbeleid met betrekking tot de ruimtelijke ordening en behandelt vragen tot eensluidend advies over herstelmaatregelen bij overtredingen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

5. De nieuwe structuur van de Vlaamse overheid

Als wordt vertrokken van de bestaande structuur van de Vlaamse overheid, dan blijkt dat er al voldoende instanties zijn die in het beleidsdomein Justitie kunnen worden samengebracht. Op die manier zou de Vlaamse overheid in de nieuwe structuur twaalf beleidsdomeinen omvatten.

Als die diensten eenmaal samengebracht zijn, kan er een eigen dynamiek ontstaan – wat ook wenselijk is – om het beleidsdomein Justitie beter te organiseren en te laten groeien. Het is aangewezen om de bestaande agentschappen en afdelingen, na hun overheveling anders samen te stellen en te herschikken.

Naast de elf bestaande beleidsdomeinen wordt dus een beleidsdomein Justitie ingevoerd. Dat beleidsdomein Justitie bestaat zoals de andere beleidsdomeinen uit een departement en een aantal afdelingen en agentschappen.

Het organogram van het beleidsdomein Justitie zou er dan als volgt uitzien:
- het Departement Justitie, met twee afdelingen:
  a) de afdeling Justitiehuizen;
  b) de afdeling Inspecties;
- vier agentschappen:
  a) het agentschap Dienst van de Bestuursrechtscolleges (DBRC);
  b) het agentschap Audit Vlaanderen;
  c) het Agentschap Integratie en Inburgering;
  d) het agentschap Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

6. Een Vlaams justitiebeleid

Die nieuwe structuur van de Vlaamse administratie laat toe dat één minister verantwoordelijk wordt voor alle aspecten van de Vlaamse justitie. Het beleidsterrein wordt zichtbaar en de mogelijkheden van een specifiek justitiebeleid, dat waakt over de doelstellingen van een rechtsstaat, worden duidelijk.

De huidige regering opteerde ervoor om de diverse bevoegdheden niet alleen binnen de administratie gespreid te houden; er zijn ook verschillende ministers die over telkens een ander deel van justitiebeleid bevoegd zijn. Grote delen van het handhavings- of vervolgingsbeleid zijn in handen van de minister van Omgeving, het volledige pakket met betrekking tot de strafuitvoering zit bij de minister van Welzijn (sic) en het speerpunt van het vervolgingsbeleid, het positief injunctierecht, zit dan weer bij de minister-president, die zichzelf op zijn eigen website heeft uitgeroepen tot de eerste Vlaamse minister van Justitie.

Door alle aspecten van het justitiebeleid te groeperen, dus door te voorzien in één beleidsdomein voor justitie, wordt het zichtbaar mogelijk om een eigen Vlaams justitiebeleid te voeren.

Het Vlaamse justitiebeleid zit dan niet langer verborgen in het werkgelegenheidsbeleid, welzijnsbeleid, milieubeleid en in andere Vlaamse beleidsterreinen.

Door van justitie een volwaardig beleidsdomein te maken kan er ook terecht belang worden gehecht aan een eigen Vlaams justitiebeleid. Een minister van Omgeving heeft als doel de omgeving te beschermen en te verbeteren. Een minister van Werk denkt aan het geven van werk aan mensen. Een minister van Milieu maakt zich zorgen om het milieu. Er ontbreekt tot nog toe een minister van Justitie, die zich zorgen maakt over de rechten en plichten van de Vlaamse burger. Door de bevoegdheid niet te groeperen en eenduidig te sturen, en dus geen justitiebeleid te voeren, ontbreekt de optie om van Vlaanderen een rechtsstaat te maken.

7. Conclusie

De indiener van deze conceptnota voor nieuwe regelgeving vraagt de Vlaamse Regering om binnen de Vlaamse administratie een nieuw beleidsdomein Justitie te creëren, waarin minstens alle hierboven genoemde instanties zijn opgenomen. Daarnaast vraagt de indiener ook om met de bevoegdheden voor justitie die naar Vlaanderen zijn overgeheveld – zeker na de zesde staatshervorming – een echt justitiebeleid te voeren.

Dat vereist een eengemaakte structuur die een einde maakt aan de versnippering en eilandmentaliteit die er nu heerst. Het is wenselijk een Vlaams ministerie uit te bouwen en een bevoegde minister aan te stellen die zoals in andere beleidsdomei-

nen systematisch kan overleggen met de federale en regionale collega's. Bovendien moet ook orde worden geschapen in de eigen jungle van inspectiediensten, controlebevoegdheden en administratieve vormen van bestraffingen.

Kortom: niet alleen wegens de noodzaak aan eenvoud en rechtlijnigheid, maar ook met het oog op controle en inspectie op het terrein is er behoefte aan één Vlaamse minister van Justitie.

Renaat LANDUYT